

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci navrhovatelky **Ing. J.R.**, bytem ■■■, proti odpůrci **Magistrátu města Liberec**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 1, Liberec, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. ■■■, s.r.o.**, se sídlem ■■■, zastoupen Mgr. Václavem Čechtickým, advokátem se sídlem Jiráskova 613/9, Česká Lípa, a **II. ■■■, a.s.**, se sídlem ■■■, zastoupen Mgr. Zuzanou Kučerovou, advokátkou se sídlem Jablonecká 7/22, Liberec, **o návrhu na zrušení opatření obecné povahy Magistrátu města Liberec ze dne 16. 6. 2017, č. j. MML 120228/17-OD/Ap/330,**

t a k t o :

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy Magistrátu města Liberec ze dne 16. 6. 2017, č. j. MML 120228/17-OD/Ap/330, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osobám zúčastněným na řízení s e náhrada nákladů řízení n e p ř i z n á v á .**
- IV. Navrhovatelce bude vrácen přeplatek na zaplaceném soudním poplatku ve výši 9.000 Kč z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným dne 30. 6. 2017 se navrhovatelka domáhá zrušení opatření obecné povahy Magistrátu města Liberec ze dne 16. 6. 2017, č. j. MML 120228/17-OD/Ap/330, jímž byla v rozsahu dle grafické přílohy stanovena přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích v ulicích ■■■ a ■■■ v ■■■.

Z obsahu předmětného opatření obecné povahy plyne, že přechodná úprava provozu se stanovuje v termínu od 3. 7. 2017 do 28. 7. 2017 a spočívá v označení ploch zabraných pro účely stavby (necelých dvacet metrů chodníku a menší část parkovacího pásu v ulici

Komenského a cca 10 metrů chodníku a menší část parkovacího pásu v ulici [REDAKCE] dopravním značením vymezeným v příloze opatření obecné povahy a stanovení podmínek umístění dopravního značení. Dle odůvodnění zmíněného opatření obecné povahy je toto opatření vydáváno dle § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to v důsledku návrhu společnosti, s.r.o. na povolení uzavírky podaného v souvislosti s akcí: „Novostavba bytového domu, ul. [REDAKCE]“.

Navrhovatelka uvedla, že je vlastníkem bytu a garáže v ulici [REDAKCE], která je z důvodu uzavírek v Liberci dopravně přetížena. Kolony aut zatěžují navrhovatelku hlukem a škodlivými částicemi. Je komplikované dostat se s vozidlem k majetku či naopak odjet. Částečné uzavření místních komunikací v důsledku akce „Novostavba bytového domu, ul. [REDAKCE]“ významně zhorší již tak neúnosnou dopravní situaci v místě. Zmíněná stavba v sousedství navrhovatelky je čistě soukromou akcí, na níž není žádný veřejný zájem. Navíc jde o stavbu nepovolenou – černou, což je soudu známo z řízení ve věci sp. zn. 59 A 56/2016. Prováděním stavebních prací na této stavbě je narušováno vlastnické právo navrhovatelky. Navrhovatelka podrobuje kritice dosavadní postupy stavebníka a zhotovitele stavby (osoby zúčastněné na řízení), stavebního úřadu i soudu, uvádí, že stavba neodpovídá stavebnímu povolení, které navíc již pozbylo platnosti. Práce přitom přes zákaz neustále probíhají. Pochybení stavebního úřadu bylo konstatováno i veřejnou ochránkyní práv.

Navrhovatelka má za to, že při přezkumu opatření obecné povahy je třeba vycházet z pětistupňového algoritmu vymezeného Nejvyšším správním soudem. K tomu uvádí, že nenamítá absenci pravomoci či překročení mezí působnosti správního orgánu. Namítá však, že správní orgán nepostupoval v souladu se zákonnou úpravou opatření obecné povahy zakotvenou v § 171 a násl. správního řádu. Pouze v případě, že hrozí nebezpečí z prodlení, totiž lze dle § 77 odst. 4 zákona o silničním provozu upravit provoz na místních komunikacích bez projednání s dotčenými orgány a bez předchozího řízení o návrhu opatření obecné povahy. V daném případě však žádné nebezpečí z prodlení nehrozí, přesto bylo opatření obecné povahy vydáno bez projednání s dotčenými orgány. Odpůrce neumožnil navrhovatelce se v řízení vyjádřit a uplatnit námitky. Výrok napadeného opatření je vadný rovněž z toho důvodu, že místní komunikace nejsou označeny parcelními čísly dle katastrálního zákona. Zmíněná stavba není prováděna po právu, dodatečné povolení stavby dosud nenabylo právní moci, pročez zde není důvod opatření obecné povahy vydávat.

Napadené opatření dle navrhovatelky rovněž nelze považovat za přiměřené místním poměrům. Předmětná lokalita trpí nadměrným provozem aut. Uzavírka znamená uzavření přilehlého chodníku, je složité přejít na druhou stranu, napadené opatření obecné povahy neřeší přechod chodců. Z uvedených důvodů navrhovatelka požaduje zrušení opatření obecné povahy jako celku a přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

Odpůrce se k podanému návrhu vyjádřil tak, že správní řád upravuje opatření obecné povahy v obecné rovině, nicméně zákon o silničním provozu obsahuje odlišnosti od úpravy správního řádu. Správní orgán postupoval dle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, přičemž přechodnou úpravu provozu projednal s Policií ČR. Podmínky provádění stavebních prací na pozemních komunikacích vymezuje zákon o pozemních komunikacích v § 25. Navrhovatelka dovozuje své právo zasahovat do stanovení přechodné úpravy provozu od vlastnictví bytové jednotky vedle pozemní komunikace. Zákon jí však žádné takové právo

nepřiznává. Subjektivní názor navrhovatelky na hustotu provozu v předmětném místě není podepřen žádnými důkazy. Na provoz vozidel v místě nemá uzavírka vliv, neboť uzavřena je pouze část chodníku a krátkodobě i přilehlý parkovací pruh. Stavební práce na pozemní komunikaci byly řádně povoleny rozhodnutím o zvláštním užívání komunikace dle § 25 zákona o pozemních komunikacích. V důsledku toho bylo třeba zajistit bezpečnost provozu v místě. Nic na tom nemění ani skutečnost, že povolení zvláštního užívání bylo vydáno na žádost soukromého subjektu. Tvrzení navrhovatelky směřují k činnosti stavebníka a stavebního úřadu, nicméně se nevztahují k opatření obecné povahy vydanému odpůrcem. Informace o parcelním čísle pozemku, na němž má být dopravní značka umístěna, by byla v opatření obecné povahy nadbytečná, neboť nemá pro chování uživatele pozemní komunikace žádný význam. Odpůrce v závěru svého vyjádření navrhl, aby soud návrh na zrušení opatření obecné povahy zamítl.

Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že dne 6. 6. 2017 podala společnost ■■■, s.r.o. u odpůrce žádost o povolení zvláštního užívání místních komunikací v ulicích ■■■ a ■■■ v ■■■, a to z důvodu výstavby bytového domu. Následně bylo Magistrátem města Liberec, odborem dopravy, jednak vydáno rozhodnutí o povolení zvláštního užívání předmětných místních komunikací ze dne 26. 6. 2017, č. j. MML 120228/17-OD/Ap/330 CJ MML 131854/17, a jednak po projednání s Policií ČR vydáno napadené opatření obecné povahy o stanovení přechodné úpravy provozu v místě. Opatření bylo vyvěšeno na úřední desce Magistrátu města Liberec po dobu 18 dnů.

Podáním návrhu bylo zahájeno řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Soud v daném případě shledal existenci aktivní procesní legitimace navrhovatelky, jež tvrdila, že opatřením obecné povahy vydaným nezákonným postupem bylo zasaženo do jejích veřejných subjektivních práv. Rozsah přezkumu opatření obecné povahy plyne z § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Dle této úpravy je soud vázán rozsahem a důvody návrhu, proto při přezkumu opatření obecné povahy vychází z návrhových bodů, které nelze po podání řádného návrhu rozšiřovat. Podle § 101b odst. 3 s. ř. s. vychází soud při přezkumu ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.

Vzhledem k tomu, že soud neshledal existenci zásadních vad, v jejichž důsledku by dle § 76 odst. 1 a 2 s. ř. s. bylo možno rozhodnout bez jednání, nařídil soud k projednání návrhu ústní jednání. V jeho průběhu se navrhovatelka podrobně vyjadřovala k aktuálnímu stavu na staveništi novostavby, zdůrazňovala, že práce neustále probíhají a postup stavebního úřadu je ledabylý. Uvedla, že jí soudem nebyla doručena vyjádření osob zúčastněných na řízení. Tato vyjádření však byla přednesena přímo v průběhu ústního jednání a navrhovatelka se k nim rovněž vyjádřila, a to tak, že opět poukazovala na okolnosti, za nichž je stavba prováděna, uvedla, že společnost LIF, a.s. získala stavební pozemek za nestandardně nízkou cenu, rozporovala tvrzení osob zúčastněných ohledně legálního postupu ve věci stavby a popřela, že by způsobovala jakékoli škody či účelovým postupem zdržovala stavbu.

Ke správnímu spisu vedenému odpůrcem navrhovatelka při jednání nad rámec původního návrhu uvedla, že žádost ze dne 6. 6. 2017 je dodatečně změněná, a tedy nepravá. Souhlas Statutárního města Liberec, jako vlastníka komunikace, byl opatřen až po vydání

opatření obecné povahy, které tak bylo vydáno předčasně. Dále uvedla, že nebyly dodrženy podmínky rozhodnutí Magistrátu města Liberec o povolení zvláštního užívání komunikace ze dne 26. 6. 2017, č. j. MML 120228/17-OD/Ap/330 CJ MML 131854/17, neboť společnost SYNER, s.r.o. vlastníky přilehlých objektů o uzavírce písemně neinformovala. Také toto rozhodnutí bylo vydáno předčasně a správní poplatek za jeho vydání byl zaplacen opožděně.

Důkazní návrhy navrhovatelky byly při jednání zamítnuty, neboť se částečně týkaly skutečností, jež nebyly sporné (vlastnické právo navrhovatelky k nemovitostem v sousedství předmětných pozemních komunikací), a v podstatném rozsahu se týkaly průběhu provádění novostavby a postupu stavebního úřadu či veřejného ochránce práv, tedy v tomto řízení nerozhodných skutečností.

Soud předně uvádí, že jestliže navrhovatelka v průběhu ústního jednání vznesla některé nové návrhové body, jež nebyly uvedeny v původním návrhu ze dne 30. 6. 2017, jedná se o postup odporující § 101b odst. 2 s. ř. s., a proto nelze na podkladě nově uvedených návrhových bodů napadené opatření obecné povahy přezkoumávat. Jedná se především o namítané vady žádosti o povolení zvláštního užívání pozemních komunikací, okolnosti prodeje a cenu pozemků koupených společností LIF, a.s., udělení pozdního souhlasu vlastníka komunikace s opatřením obecné povahy a další výše uvedené okolnosti týkající se rozhodnutí o povolení zvláštního užívání pozemních komunikací. Nově uváděné námitky se navíc v podstatném rozsahu netýkají předmětu řízení.

Pokud jde o v návrhu vznesené námitky navrhovatelky, je třeba zdůraznit, že na podkladě podaného návrhu je předmětem tohoto řízení přezkum opatření obecné povahy odpůrce, jímž došlo ke stanovení přechodné úpravy provozu v konkrétně určené lokalitě. Jakékoli jiné správní akty, nečinnost či zásahy správních orgánů nejsou v tomto řízení přezkoumávány, neboť soudní řízení o přezkumu jiných správních aktů či postupů správních orgánů nebylo zahájeno. Soud proto nemůže přiznat relevanci argumentaci týkající se samotné novostavby bytového domu v Komenského ulici. Veškerá tvrzení navrhovatelky ohledně toho, že stavba je prováděna v rozporu s právními předpisy a stavebním povolením či že stavební úřad při svém postupu pochybil, nejsou ve věci rozhodná, neboť předmětem přezkumu v tomto řízení není žádný postup či akt stavebního úřadu učiněný v souvislosti se zmiňovanou stavbou.

Předmětem přezkumu současně není ani rozhodnutí Magistrátu města Liberec o povolení zvláštního užívání místních komunikací v ulicích Komenského a Tyršova (rozhodnutí o povolení částečné uzavírky). Soud je povinen ctít v soudním řízení správním uplatňovanou dispoziční zásadu a v souladu s výše uvedenými ustanoveními soudního řádu správního přezkoumat v mezích návrhových bodů výhradně návrhem napadený správní akt. Napadené opatření obecné povahy se zabývá umístěním přechodného dopravního značení na pozemních komunikacích v místech, v nichž došlo rozhodnutím o povolení zvláštního užívání k povolení částečné uzavírky. Pouze toto opatření je zdejšímu soudu otevřeno k přezkumu, a to výhradně v mezích řádně uplatněných návrhových bodů.

Pokud jde o vlastní obsah napadeného opatření obecné povahy, lze přisvědčit navrhovatelce, že Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vymezil, v čem spočívá algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze

dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 – 98, *spočívá algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) v pěti krocích; za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (rozsudek dostupný na www.nssoud.cz).*

Uvedenému testu je tedy třeba napadené opatření obecné povahy podrobit. Pokud jde o první dva kroky algoritmu, navrhovatelka výslovně uvedla, že v tomto směru námitek nemá, a rovněž soud dospěl k závěru, že předmětné opatření bylo vydáno dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu pravomocným správním orgánem v mezích jeho působnosti na úseku státní správy provozu na pozemních komunikacích.

Pokud jde o to, zda bylo opatření obecné povahy vydáno zákonem stanoveným postupem, je třeba konstatovat, že úprava § 171 a násl. zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, je obecnou úpravou institutu opatření obecné povahy použitelnou tam, kde neexistuje úprava speciální. Jestliže se navrhovatelka této úpravy dovolává, pak pomíjí, že zákon o silničním provozu obsahuje zvláštní úpravu vydávání opatření obecné povahy, jímž se stanovuje přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích. Existence této zvláštní úpravy je zcela opodstatněná potřebou pružně reagovat na okolnosti ovlivňující provoz na komunikacích.

Podle § 61 odst. 3 zákona o silničním provozu, přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích je úprava provozu na pozemních komunikacích provedená přenosnými dopravními značkami svislými, přechodnými dopravními značkami vodorovnými, světelnými signály a dopravními zařízeními.

Podle § 77 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je dotčeným orgánem při stanovení místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích policie, jde-li o silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace.

Podle § 77 odst. 3 a 4 zákona o silničním provozu, návrh stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích nebo užití zařízení pro provozní informace podle odstavce 1 projedná příslušný správní orgán s dotčenými orgány. Nevyjádřili se dotčený orgán do 30 dnů ode dne doručení návrhu stanovení, má se za to, že s návrhem stanovení souhlasí. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, může příslušný správní orgán stanovit přechodnou úpravu provozu na dálnicích, silnicích, místních komunikacích nebo veřejně přístupných účelových komunikacích bez projednání s dotčenými orgány a bez předchozího řízení o návrhu opatření obecné povahy, nejdéle však na dobu 60 dnů.

Podle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu, místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníku silničního

provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Opatření obecné povahy nebo jeho návrh zveřejní příslušný správní orgán na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká, jen vztahuje-li se stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích k provozu v zastavěném území dotčené obce nebo může-li stanovením místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích dojít ke zvýšení hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce. Jde-li o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, nedoručuje příslušný správní úřad návrh opatření obecné povahy a nevyzývá dotčené osoby k podávání připomínek nebo námitek; opatření obecné povahy nabývá účinnosti pátým dnem po vyvěšení.

Z ustanovení § 77 zákona o silničním provozu plyne, že pokud jde o proces přijímání opatření obecné povahy, je třeba rozlišovat, zda předmětem opatření je úprava provozu místní (stálé dopravní značení) či přechodná. Zatímco v případě místní úpravy provozu je nezbytným předpokladem řádného vydání opatření obecné povahy zveřejnění jeho návrhu a vypořádání případně uplatněných námitek či připomínek, ohledně opatření upravujícího pouze přechodnou úpravu provozu je proces logicky jednodušší, neboť postačí po projednání s dotčeným orgánem (policíí) zveřejnit opatření obecné povahy na úřední desce, a to bez předchozího zveřejňování jeho návrhu a bez ponechání prostoru pro uplatňování jakýchkoli námitek či připomínek (srov. Bušta P., Kněžínek J.: Zákon o silničním provozu: Komentář, Wolters Kluwer, dostupné v systému ASPI). Uvedené plyne z poslední věty § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu.

V daném případě tedy odpůrce vydal opatření obecné povahy zákonem předvídaným způsobem, když po obdržení souhlasného stanoviska Policie ČR, která je v tomto případě jediným dotčeným orgánem, zveřejnil opatření obecné povahy na své úřední desce. Projednání opatření s Policíí ČR je patrně přímo z opatření obecné povahy, když všechny listy jeho grafické přílohy jsou označeny souhlasnou doložkou Policie ČR. Odpůrce tedy neměl za to, že pro hrozící nebezpečí z prodlení lze postupovat dle § 77 odst. 4 zákona o silničním provozu, ale naopak si vyjádření dotčeného orgánu opatřil. Souhlas vlastníka místních komunikací nebyl pro účely vydání opatření zapotřebí. Námitka nedodržení zákonem stanoveného procesu přijímání opatření obecné povahy je tedy nedůvodná. Soud podotýká, že byť byl v daném případě veden společný správní spis ve věci vydávání napadeného opatření obecné povahy a řízení o vydání rozhodnutí povolení zvláštního užívání komunikací, nelze tyto dva správní akty a zákonné podmínky pro jejich vydání zaměňovat. Podmínky vydání napadeného opatření byly na základě výše uvedeného splněny.

Pokud jde o tvrzený rozpor opatření obecné povahy se zákonem, navrhovatelka jej spatřuje v tom, že k jeho přijetí došlo z důvodu provádění nelegální stavby. Jak však bylo vysvětleno výše, okolnosti stavby nejsou v daném případě rozhodující. Správní orgán, jemuž je zákonem svěřeno řešení úpravy provozu, vycházel z toho, že v daném období bude v předmětné lokalitě na základě rozhodnutí o povolení zvláštního užívání místních komunikací, které soud nepřezkoumává, realizována částečná uzavírka, a z tohoto důvodu bude třeba ve stejném období zajistit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích stanovením přechodné úpravy provozu. Zajištění bezpečnosti provozu na komunikacích prostřednictvím umístění řádného dopravního značení je povinností odpůrce, která trvá bez ohledu na to, z jakého důvodu je v daném místě uzavírka zřízena. Je obtížně představitelné, že

správní orgán na úseku provozu na pozemních komunikacích ponechá na komunikaci neoznačené staveniště s odůvodněním, že důvod záboru části komunikace ze strany stavebníka nemá oporu ve stavebním zákoně či dalších předpisech.

Námítka neurčitého označení komunikací z důvodu absence uvedení parcelních čísel pozemků, na nichž komunikace leží, je nedůvodná, neboť z napadeného opatření je dostatečně zřejmé, jakých pozemních komunikací se týká, a označování pozemků parcelními čísly by bylo nadbytečné. Ohledně stanoveného způsobu označení místa konkrétními dopravními značkami lze uvést, že se dle názoru soudu jedná o zcela standardní dopravní označení částečné uzavírky komunikace a použité dopravní značky odpovídají vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Označení místa tedy bylo provedenou v souladu s právní úpravou, přičemž soud je považuje za přiměřené situaci.

Jestliže navrhovatelka spatřovala neproporcionalitu opatření obecné povahy v tom, že v daném místě je špatná dopravní situace, která se v důsledku napadeného opatření zhorší, ani s touto argumentací se soud neztotožňuje. Na tomto místě je opět třeba připomenout, že napadeným opatřením nebylo rozhodnuto o povolení uzavírky, ale o umístění dopravního značení na místě. To může jedině přispět k bezpečnosti a plynulosti provozu v řešené lokalitě. Nadto lze dodat, že z napadeného opatření je zřejmé, že označovaná uzavírka se týkala pouze chodníku a částečně parkovacího pásu, nikoli jízdnic pruhů pro vozidla. Nebylo tedy možno očekávat dopravní kolaps způsobený uzavírkou, pro nějž by bylo zapotřebí zřizovat na místě přechod pro chodce, jak navrhovatelka požadovala. Navrhovatelce žádné veřejné subjektivní právo na zřízení přechodu pro chodce po dobu uzavírky nesvědčí, a jeho nezřízení nepovažuje soud za exces, pro nějž by bylo třeba opatření obecné povahy rušit. Soud tedy uzavírá, že ani z hlediska přiměřenosti opatření obecné povahy neshledal důvod pro vyhovění podanému návrhu.

Vzhledem k výše uvedenému považuje soud návrh na zrušení opatření obecné povahy za nedůvodný, a proto jej v souladu s § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch odpůrce, jemuž vzniklé náklady soudního řízení nepřesáhly rámec běžné činnosti správního orgánu. Při jednání navíc uvedl, že náhradu nákladů řízení nepožaduje. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Osobám zúčastněným na řízení nebyla náhrada nákladů řízení přinána v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jim soud neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jim mohly náklady řízení vzniknout.

Protože ze spisu vyplývá, že navrhovatelka kromě soudního poplatku za podaný návrh na zrušení opatření obecné povahy a na vydání předběžného opatření zaplatila na účet soudu dalších celkem 9.000 Kč, rozhodl soud o vrácení přeplatku na soudním poplatku navrhovatelce dle § 10 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u ě n í : Proti výrokům I., II. a III. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti výroku IV. tohoto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.).

V Liberci dne 14. září 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu